

Cilinderrozen of kokeranemonen (*Ceriantharia*)

Cilinderrozen leven uitsluitend solitair. Men vindt ze wereldwijd, zowel in tropische als gematigde zeeën op een diepte van 1 tot 50 meter. Destijds werden zo'n 50 soorten beschreven. De dieren hebben een romp zonder voetschijf. De kokers kunnen zich tot een meter diep in de bodem ingraven. In die kokers leven de cilinderrozen en blijven normaal ter plaatse. Het zijn hermafrodieten die zich bijna alleen geslachtelijk vermeerderen. Ongeslachtelijke knopvorming komt zeer zelden voor.

Vaak wandelen ze onmiddellijk na het inzetten in het aquarium rond. Dit gebeurt wanneer er geen geschikte zand- of grindbodem wordt aangeboden, waarin ze hun koker kunnen nestelen. Daarom moet er bij de tropische soorten een bodem met een dikte van zo'n 10 cm. voorzien worden. Mediterrane soorten hebben meestal een langere koker, en hebben een nog aanzienlijk dikkere bodem nodig. Alleszins kan opgemerkt worden dat de mediterrane soorten niet steeds op een zuivere zandgrond zitten. Waar, na een bodemlaag van 10 tot 30cm. rotsen voorhanden waren, worden de kokers in de spleten ervan vastgezet.

Met hun gladde lichamen graven de dieren zich in en bouwen een woonkoker die langs de buitenkant uit zandkorrels en verhard slijm, en binnenwaarts uitsluitend uit slijm bestaat. Bij gevaar kunnen ze zich hier bliksemsnel

in terugtrekken. Grind met scherpe kanten of split is voor cilinderrozen absoluut ongeschikt, omdat ze zich daar makkelijk aan kwetsen. Ook mogen de dieren niet tussen stenen in de decoratie geperst worden, want dan ontsteken ze en worden vlug door diverse bacteriën aangevallen, met verrotting tot gevolg.

Met uitgestrekte tentakelkransen bieden gezonde cilinderrozen altijd een wondermooie aanblik, die op elke toeschouwer indruk maakt.

In de omgeving van de tentakelkroon worden geen anemonen, koralen etc. geduld. H.Kirchhauser in het vivarium van het Natuurkundemuseum van Karlsruhe nam waar dat cilinderrozen die te dicht bij elkaar stonden onderling het voer betwistten en de ene roos de andere zo lang onderdrukte tot die stierf. Opvallend was dat de benadeelde roos steeds kleiner werd.

Merkwaardig was dat de eerste 2 tot 3 jaren na de inzet in het aquarium absoluut probleemloos verliepen vooraleer deze voedernijd begon. Dit fenomeen werd tot nu toe 3x waargenomen, 2x met tropische cilinderrozen (steeds een donkerviolette en een lichtroze variant) en 1x met een mediterrane cilinderroos (*C. membranaceus*) – ook hier bij volwassen exemplaren die verschillend gekleurd waren (lichtbeige met donker centrum en koffiebruin met licht centrum). Wordt de onderliggende cilinderroos op tijd verzet, kan zij opnieuw herstellen.

